

MESURES URBANES

El futur Parc Municipal

He copsat més d'una vegada que el viatger que arriba per la via del Nord i mira estesa i allargassada la nostra ciutat que no coneix, fa un gest no gens simpàtic. L'impresió rebuda ha estat tan poc falaguera, que no podent-ho dissimular, el rostre es contrau amb un gest caigut, depriment.

I cal confessar-ho. La ciutat vista des d'aquell magnífic mirador on està situada l'estació, no té res d'agradable. Potser el viatger quan camini per l'interior de la ciutat, trobarà la carretera neta i endreçada, la fesomia de les cases força riallera, carrers adoquinats i llum i alegria i satisfacció vessant a tot arreu...

Es molt probable que aleshores el viatger canviï d'opinió. Però quina llàstima, que no mirem d'urbanitzar aquesta part de Granollers que dona la cara a l'estació del Nord i des d'on rebem la visita de centenars de persones!...

Avui dia, així que baixem de l'estació, no tardem a veure una zona arenosa d'una amplària exorbitant per on s'hi escola l'aigua del Congost, seguint la seva ruta impertorbable. Al fons, les disgraciades siluetes d'algunes cases rònegues protegides per l'esbelt cloquer de la Parròquia, algun arbre escaducer que ha restat per miracle i munts de femta i escurrialla que fa repugnància i és una vergonya per la ciutat.

Hauria d'existir un interès especial pels homes que es cuiden de regir els destins de Granollers, en tenir cura d'aquest tros que desilusiona tothom qui ho veu. Hauriem de procurar entre tots desembarassar de lletjors i immundícies la ciutat nostra i convertir en un verger florit ço que avui fa pena i vergonya de mirar. Hem de tenir en compte que el llit del Congost és massa ample per l'aigua que regularment hi devalla i que al mateix temps, té massa poca fondària per engolir tota l'aigua en cas de forts aiguats.

Hi ha un remei per solventar tots dos casos: Enfondir i estrènyer la riera, canalitzant-la, quant menys, pel centre de Granollers.

Una barrera forta, reconeguda, contra la impetuositat de les aigües, són els arbres. Si no haguessin devastat els arbres, els nostres germans d'Occitània no haurien plorat la pèrdua de tantes vides, ni les cullites ni les poblacions haurien sofert una catàstrofe tant gran.

Una muralla d'arbres, força espessa i ben frondosa, tindria també l'atractiu de fer desaparèixer la part ronyosa que hem assenyalat. I si tot es fes amb una cura especial i amb ganes de proporcionar un espai lliure per esbarjo dels fills de Granollers, aleshores, en una colla d'anys, una part de la ribera del Congost restaria convertida en el PARC MUNICIPAL DE LA CIUTAT, lloc de predilecció de tots els ciutadans.

Jo a voltes, en un deliri de poeta i de pintor alhora, he vist convertida la ribera del Congost, en una frondosa verneja, ple de parterres i de flors, ple d'ocells i ple d'arbres, i voliers enciseres d'infants que amb els seus crits de joia encomanessin l'alegria a tots.

El Parc Municipal de la Ciutat... Tot Granollers acudiria a la seva floresta, a respirar la flaire odorífica que es desprendria de tantes flors...

Urbanitzar la ribera del Congost a fi de convertir-ho en

un gran i deliciós Parc, amb una esplèndida avinguda que la franquegi i amb llums i bancs a propòsit per a reposar-hi el caminant, ocasionaria, naturalment, unes despeses considerables, quin projecte és impossible de realitzar amb el pressupost actual.

Molt bé! Però qui diu de fer-ho tot d'un plegat? Comprenem que la realització d'aquest projecte no és obra ni d'un any, ni de dos, ni de tres... El Parc Municipal recaptaria l'atenció de tots els Ajuntaments que es succeïssin, fossin d'un color o bé d'un altre, i tots haurien d'esforçar-se en millorar-lo, en embellir-lo, procurant deixar-lo cada un d'ells en vies d'ésser continuat pels altres, evitant així tota despesa inútil.

No fóra possible de cercar un tècnic, un home especialitzat en la construcció de parcs i jardins públics, per a què ell fes l'esbós primicer del futur Parc Municipal?

Voleu dir que el nostre Municipi, encara que fós a costa d'alguna altra cosa menys interessant, no podria destinar uns milers de pessetes per a fer el traçat del Parc?

I fóra molt carregós per la ciutat, dedicar un parell de mils pessetes anuals, per a l'adquisició d'arbres i fer les plantacions segons el pla que s'hagués traçat?

Aquests arbres, amb la proximitat del Congost no trigarien gaires anys en fer-se grans. Les seves soques gegantines, cofades d'una verdor esponerosa, pregonarien l'esforç d'uns homes que feren el miracle de convertir en un esplèndid lloc de repós el que era abans un camp perdut d'una tristor aclaparadora.

Granollers, mancada com es troba d'un espai lliure per a poder-hi sojornar, deliciosa, la multitud que viu encofornada en fàbriques i tallers, reclama a grans crits la realització d'aquesta important millora.

Per la salut del poble que treballa, per el millorament social de la col·lectivitat, els dirigents de Granollers han de fer els possibles de proporcionar un espai lliure, un parc públic, un jardí espaiós, on puguin acudir-hi els seus connaturs, per tenir un lloc d'esbarjo pels seus ocis, alegre i sà, lluny de les caterves ciutadanes i del traüt febrós actual.

Es hora que els qui regeixen els destins de la nostra ciutat dediquin la seva atenció en aquest afer, pensant que un jorn amb lletres d'or el poble agrait assenyalarà, els homes que amb febril entusiasme hagin emprès l'obra urbana i social més important que es pugui fer en profit de Granollers.

JOSEP FONT I DE FALGÁS

Servei d'AUTOS-TAXI

de J. ROSELLÓ

SERVEI ECONOMIC

Marquès de Montroig, 82 - Tel. 118

Parada: Plaça Maluquer i Salvador - Tel. 168

GRANOLLERS

Aquest número ha passat per la censura

El millor per l'estómac DIGESTONA CHORRO. Preu 3 ptes.